

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1334/2007**z dne 14. novembra 2007****o spremembi Uredbe (ES) št. 1749/96 o začetnih izvedbenih ukrepih za Uredbo Sveta (ES) št. 2494/95 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin****(Besedilo velja za EGP)**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2494/95 z dne 23. oktobra 1995 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin ⁽¹⁾ in zlasti tretjega odstavka člena 4 in člena 5(3) Uredbe,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾ v skladu z zahtevami iz člena 5(3) Uredbe (ES) št. 2494/95,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Harmonizirani indeksi cen življenjskih potrebščin („HICP“) so harmonizirani podatki o inflaciji, ki jih Komisija in Evropska centralna banka potrebujeta za opravljanje svojih nalog iz člena 121 Pogodbe ES. HICP so oblikovani za lažje mednarodne primerjave inflacije cen življenjskih potrebščin. So pomembni kazalniki za vodenje monetarne politike.

(2) HICP je dokaj popoln temeljni okvir. Od sprejetja začetnih izvedbenih ukrepov je bil dosežen znaten napredek pri usklajevanju metodologij, vendar še vedno obstaja neprimerljivost postopkov vzorčenja, nadomestitve, prilagoditve kakovosti in združevanja.

(3) Obstoječi okvir HICP opredeljuje HICP kot indeks vrste Laspeyres, ki se nanaša na spreminjajočo se kupno moč pri nabavi blaga in storitev za neposredno zadovoljevanje potreb potrošnika. Ta opredelitev odraža trenutno razumevanje inflacije potrošniških cen v Evropski uniji, zlasti v euroobmočju.

(4) HICP se nanaša na cene vseh izdelkov, ki jih kupijo potrošniki, ob prizadevanju za ohranitev potrošniških vzorcev, tj. izdelkov, ki jih določajo osnovne kategorije izdatkov (ponderji). V teh kategorijah so izrecno navedeni segmenti potrošnje, ki se razlikujejo glede na namen potrošnje. Sklop vseh ponudb izdelkov v statistični populaciji se lahko podrobno razdeli na segmente potrošnje. Segmenti potrošnje so časovno relativno stabilni, vendar pa se bo ponudba izdelkov, ki vključuje posamezni segment potrošnje, z razvojem trga spreminjala.

(5) Pojem segmentov potrošnje glede na namen je zato bistven za vzorčenje ter pomen spremembe in prilagoditve kakovosti. Kljub temu pa dvoumnost tega koncepta zadeva raven združevanja, na podlagi katere je opredeljen in na podlagi katere se uporablja.

(6) Obseg ponudbe izdelkov se bo postopno spreminjal, kakor bodo trgovci in proizvajalci spreminjali ali nadomeščali svoje izdelke. HICP zahteva zastopanost vseh trenutno razpoložljivih ponudb izdelkov v okviru segmentov potrošnje glede na namen, izbranih v referenčnem obdobju, za merjenje njihovega vpliva na inflacijo. To se uporablja zlasti za nove modele ali nove vrste že obstoječih izdelkov.

(7) Sprememba kakovosti se zato nanaša na stopnjo, do katere razpoložljivi izdelki ustrezajo namenu segmenta potrošnje, kateremu pripadajo. Spremembo kakovosti je treba oceniti z navedbo specifikacije konkretnih izdelkov znotraj enega segmenta potrošnje.

(8) Za rešitev teh vprašanj je treba pojasniti in spremeniti Uredbo Komisije (ES) št. 1749/96 z dne 9. septembra 1996 o začetnih izvedbenih ukrepih za Uredbo Sveta (ES) št. 2494/95 o harmoniziranih indeksih cen življenjskih potrebščin ⁽³⁾, da se zagotovi primerljivost HICP ter ohrani njihova zanesljivost in ustreznost v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 2494/95.

⁽¹⁾ UL L 257, 27.10.1995, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Mnenje z dne 5.10.2007 (UL C 248, 23.10.2007, str. 1).

⁽³⁾ UL L 229, 10.9.1996, str. 3. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1708/2005 (UL L 274, 20.10.2005, str. 9).

- (9) Zato je treba še podrobneje opredeliti namene in opredelitev HICP za pojasnitev, kdaj navedeni indeksi določajo dejanske postopke vzorčenja, nadomestitve in prilagoditve kakovosti, ter za določitev zahtevane zastopanosti HICP in njegove oblike kakor tudi nadaljnje minimalne standarde v zvezi s postopki vzorčenja, nadomestitve, prilagoditve kakovosti in združevanja.
- (10) Zlasti je treba določiti jasen statistični cilj za vzorčenje, nadomestitev in prilagoditev kakovosti ter zagotoviti, da HICP omogoči rezultat, ki je blizu zelenega cilja z relativno majhno negotovostjo ali napako glede pristranskosti in variance. Treba je razmisliti o kompromisu med pristranskostjo in natančnostjo.
- (11) Za podrobnejšo opredelitev ciljne populacije HICP in rešitev vprašanja „nespremenljivosti“ košarice HICP je koncept segmentov potrošnje glede na namen primerna rešitev, ker lahko vključi potrebno nespremenljivost v indeks vrste Laspeyres in oblikuje smiselni okvir v svetu razvijajočih se trgov.
- (12) Treba je zagotoviti, da izbira segmentov potrošnje v referenčnem obdobju predstavlja celotno delitev celote transakcij in da nadomestitve ohranijo zastopanost trenutnih ponudb izdelkov znotraj segmentov potrošnje, ki so že vključeni v HICP. Zastopanost denarnih izdatkov za končno potrošnjo gospodinjstev glede na namen potrošnje mora odražati dinamično naravo razvijajočih se trgov.
- (13) Treba je zagotoviti, da ocene držav članic o spremembi kakovosti temeljijo na dokazih o razlikah v značilnostih, ki določajo ceno in ki ustrezajo zadevni potrošnji. Zato mora Komisija (Eurostat) za vsak primer posebej oblikovati posebne standarde za prilagoditev kakovosti.
- (14) Poleg tega je treba razširiti opredelitev osnovnih agregatov in še bolj uskladiti postopke združevanja in nadomestitve v okviru osnovnih agregatov.
- (15) Upoštevano je bilo načelo stroškovne učinkovitosti v skladu s členom 13 Uredbe (ES) št. 2494/95.
- (16) Uredbo (ES) št. 1749/96 je zato treba ustrezno spremeniti.
- (17) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za statistični program, ustanovljenega s Sklepom Sveta 89/382/EGS, Euratom ⁽¹⁾ –
- SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:
- Člen 1**
- Uredba (ES) št. 1749/96 se spremeni:
1. Člen 2 se nadomesti z naslednjim:
- „Člen 2**
- Opredelitev pojmov**
- V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:
1. „Denarni izdatki za končno potrošnjo gospodinjstev“, kot so opredeljeni v Prilogi Ib, so tisti del izdatkov za končno potrošnjo, ki jih ustvarijo gospodinjstva ne glede na nacionalnost ali rezidenčni status v denarnih transakcijah na ekonomskem ozemlju države članice in se nanašajo na blago in storitve, namenjene za neposredno zadovoljevanje individualnih potreb in zahtev, v enem primerjalnem obdobju ali obeh.
 2. „Ponudba izdelkov“ je posebno blago ali storitev za nakup pri navedeni ceni na posebnem prodajnem mestu ali pri posebnem dobavitelju pod posebnimi pogoji dobave ter zato vselej opredeljuje posamezno enoto.
 3. „Zajetje“ HICP, tj. statistična „ciljna populacija“ HICP, je sklop vseh transakcij, zajetih v denarnih izdatkih za končno potrošnjo gospodinjstev.
 4. „Segment potrošnje glede na namen“ ali „segment potrošnje“ je sklop transakcij v zvezi s ponudbami izdelkov, ki naj bi imele na podlagi skupnih lastnosti skupni namen, v smislu, da:
 - se tržijo za pretežno uporabo v podobnih okoliščinah,
 - se lahko v glavnem opišejo s skupno specifikacijo in
 - jih potrošniki štejejo za enakovredne.

⁽¹⁾ UL L 181, 28.6.1989, str. 47.

5. ‚Novo pomembno blago in storitve‘ je tisto blago in storitve, katerih spremembe cen niso izrecno vključene v HICP določene države članice in za katere ocenjeni izdatki potrošnikov dosežejo vsaj eno tisočinko izdatkov, zajetih z navedenim HICP.
6. ‚Vzorčenje‘ je vsak postopek pri pripravljanju HICP, kjer se del populacije ponudb izdelkov izbere za oceno spremembe cen za segmente potrošnje, zajete s HICP.
7. ‚Ciljni vzorec‘ je sklop ponudb izdelkov znotraj segmentov potrošnje, za katere namerava država članica spremljati cene, da se doseže zanesljiva in primerljiva zastopanost ciljne populacije HICP.
8. ‚Ponderji‘, ki se uporabljajo v agregatih HICP, so ustrezne ocene relativnih izdatkov za katero koli porazdelitev ciljne populacije v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2454/97 (*).
9. ‚Opazovana cena‘ je cena, ki jo dejansko potrdijo države članice.
10. ‚Nadomestna ponudba izdelkov‘ je ponudba izdelkov z opazovano ceno, ki nadomesti ponudbo izdelkov v ciljnem vzorcu.
11. ‚Nadomestna cena‘ je opazovana cena za nadomestno ponudbo izdelkov.
12. ‚Ocenjena cena‘ je cena, ki nadomesti opazovano ceno in temelji na ustreznem postopku ocenjevanja. Predhodno opazovane cene se ne obravnavajo kot ocenjene cene, razen če jih je mogoče prikazati kot ustrezne ocene.
13. ‚Osnovna skupina izdelkov‘ je sklop ponudb izdelkov, ki se vzorčijo, da se enega ali več segmentov potrošnje vključi v HICP.
14. ‚Osnovni agregat‘ je osnovna skupina izdelkov, stratificirana na primer po regijah, mestih ali vrsti prodajnega mesta, in se tako nanaša na raven, pri kateri so opazovane cene vključene v HICP. Če osnovne skupine izdelkov niso stratificirane, imata izraza ‚osnovna skupina izdelkov‘ in ‚osnovni agregat‘ enak pomen.
15. ‚Osnovni agregatni indeks‘ je indeks cen za osnovni agregat.
16. ‚Sprememba kakovosti‘ pomeni, da je nadomestitev povzročila znatne razlike v stopnji, do katere nadomestna ponudba izdelkov ustreza namenu segmenta potrošnje, kateremu pripada, kadar tako presodi država članica.
17. ‚Prilagoditev kakovosti‘ je postopek odobritve opazovane spremembe kakovosti s povečanjem ali zmanjšanjem opazovanih tekočih ali referenčnih cen za faktor ali znesek, ki ustreza vrednosti navedene spremembe kakovosti.
- (*) UL L 340, 11.12.1997, str. 24.“
2. Vstavi se naslednji člen 2a:
- „Člen 2a
- Načela**
1. HICP se pripravi na podlagi vzorčnih statističnih podatkov, ki pomenijo povprečno spremembo cen v ciljni populaciji med koledarskim mesecem trenutnega indeksa in primerjanim obdobjem.
2. Sklop vseh transakcij v statistični populaciji se lahko podrobno razdeli na dele, ki ustrezajo ponudbam izdelkov, na katere se te transakcije nanašajo. Transakcije se razvrstijo v skladu s štirimestnimi kategorijami in podkategorijami iz Priloge Ia, ki izhajajo iz mednarodne klasifikacije COICOP, in se imenujejo COICOP/HICP (klasifikacija individualne potrošnje glede na namen, prilagojena potrebam HICP).
3. HICP se izračuna na podlagi formule, ki je skladna s formulo vrste Laspeyres.
4. Segmenti potrošnje so fiksni elementi v košarici indeksov, na katero se nanaša HICP.
5. Cene, uporabljene v HICP, so nabavne cene, ki jih plačajo gospodinjstva za nakup posameznega blaga ali storitev v denarnih transakcijah.

6. Kadar se za blago in storitve, ki so potrošnikom na voljo brezplačno, naknadno zaračuna dejanska cena, se nato ta sprememba od cene nič do dejanske cene in obratno upošteva v HICP.

7. HICP zagotovi ukrep za čisto spremembo cen, ne da bi to vplivalo na spremembo kakovosti. Zato mora HICP:

(a) odražati spremembo cene na podlagi spremenjenih izdatkov ob vzdrževanju vzorca potrošnje gospodinjstev in sestave potrošniške populacije v baznem ali referenčnem obdobju ter

(b) biti izračunan z ustrezno prilagoditvijo glede na opazovano spremembo kakovosti. Namen prilagoditev kakovosti je zagotavljanje zanesljivosti in zlasti reprezentativnosti HICP, kot ukrepa čiste spremembe cen.

8. V zvezi s spremembo kakovosti bo ocena temeljila na dokazanem obstoju razlike med specifikacijo nadomestne ponudbe izdelkov in ponudbo izdelkov, ki jo nadomešča v vzorcu, tj. razlike v značilnostih ponudb izdelkov, ki določajo ceno, kot so znamka, material ali izdelava, in ki ustrezajo zadevni potrošnji.

Sprememba kakovosti ne nastopi, kadar gre za obsežno letno ali manj pogosto revizijo vzorca HICP. Njena vključitev se izvede z oblikovanjem ustreznih verižnih povezav. Revizije vzorca HICP ne pomenijo, da med dvema revizijama ni treba nemudoma uvesti nadomestne ponudbe izdelkov.

9. Zastopanost osnovne skupine izdelkov ali osnovnega agregata se opredeli s ponderjem izdatkov, povezanim z zastopanostjo. Druga ponderiranja se lahko uporabljajo v okviru osnovnih agregatov, če je zagotovljena reprezentativnost indeksa.

10. „Zanesljivost“ se oceni glede na „natančnost“, ki se nanaša na razpon vzorčnih napak, in „reprezentativnost“, ki se nanaša na odsotnost pristranskosti.“

3. V členu 4(2) se besedi „člena 2(b)“ nadomestita z besedama „člena 2(5)“.

4. Člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Minimalni standardi za nadomestitve in prilagoditev kakovosti

1. Metode za prilagoditev kakovosti se razvrstijo na naslednji način:

(a) Metode A: metode, za katere velja, da dajejo najzanesljivejše rezultate v smislu natančnosti in pristranskosti;

(b) metode B: metode, ki lahko dajejo manj natančne in manj reprezentativne rezultate kot metode A, vendar kljub temu veljajo za sprejemljive. Metode B se uporabijo, če ni na voljo nobene metode A, ter

(c) metode C: vse druge metode, ki se zato ne uporabljajo.

2. Komisija (Eurostat) po posvetovanju v okviru Odbora za statistični program (SPC) in na podlagi pristopa, ki upošteva vsak primer posebej, ter ob upoštevanju vidikov stroškovne učinkovitosti in konteksta, v katerem se ti vidiki uporabljajo, določi in izda standarde v zvezi z razvrstitvijo metod za prilagoditev kakovosti.

Razvrstitev metod za prilagoditev kakovosti ne izključuje sprejetja izvedbenih ukrepov na tem področju v skladu s členom 5(3) Uredbe (ES) št. 2494/95.

3. Metodi A in B se štejeta kot ustrezni metodi za prilagoditev kakovosti. HICP, za katere so narejene ustrezne prilagoditve kakovosti, se štejejo kot primerljive. Temu ustrezno se ob sicer enakih pogojih metodam A da prednost pred metodami B.

4. Če ni ustreznih nacionalnih ocen, države članice uporabijo ocene, ki temeljijo na informacijah Komisije (Eurostata), če so na voljo in ustrezne.

5. V nobenem primeru se sprememba kakovosti ne oceni kot celota razlike v cenah med dvema ponudbama izdelkov, razen če je to mogoče utemeljiti kot ustrezno oceno.

6. Če ustreznih ocen ni na voljo, se spremembe cen ocenijo kot razlika med ceno nadomestne cene in ceno nadomeščene ponudbe izdelkov.

7. Nadomestne ponudbe izdelkov:

(a) so bodisi ‚v bistvu enakovredne‘, če med nadomestno ponudbo izdelkov in nadomeščeno ponudbo izdelkov v vzorcu ni ugotovljena nobena sprememba kakovosti, bodisi ‚enakovredne glede na prilagoditev kakovosti‘, če je zaradi ugotovljene spremembe kakovosti med nadomestno ponudbo izdelkov in nadomeščeno ponudbo izdelkov v vzorcu potrebna prilagoditev kakovosti;

(b) se izberejo iz istih segmentov potrošnje kot nadomeščene ponudbe izdelkov, da se ohrani zastopanost delov potrošnje;

(c) se ne izberejo na podlagi podobnosti v ceni. To zlasti velja, kadar so bile potrebne nadomestitve, ker je bilo blago ali storitve ponujeno po znižanih cenah.“

Člen 2

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno izvaja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. novembra 2007

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Član Komisije
